

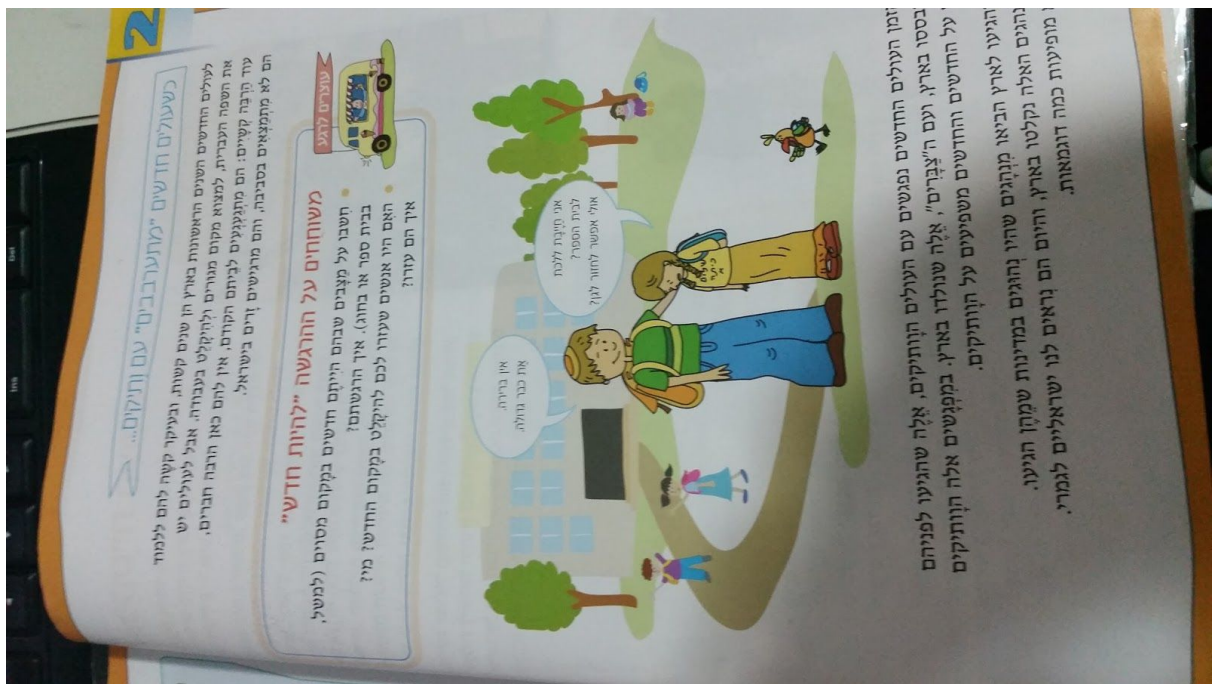
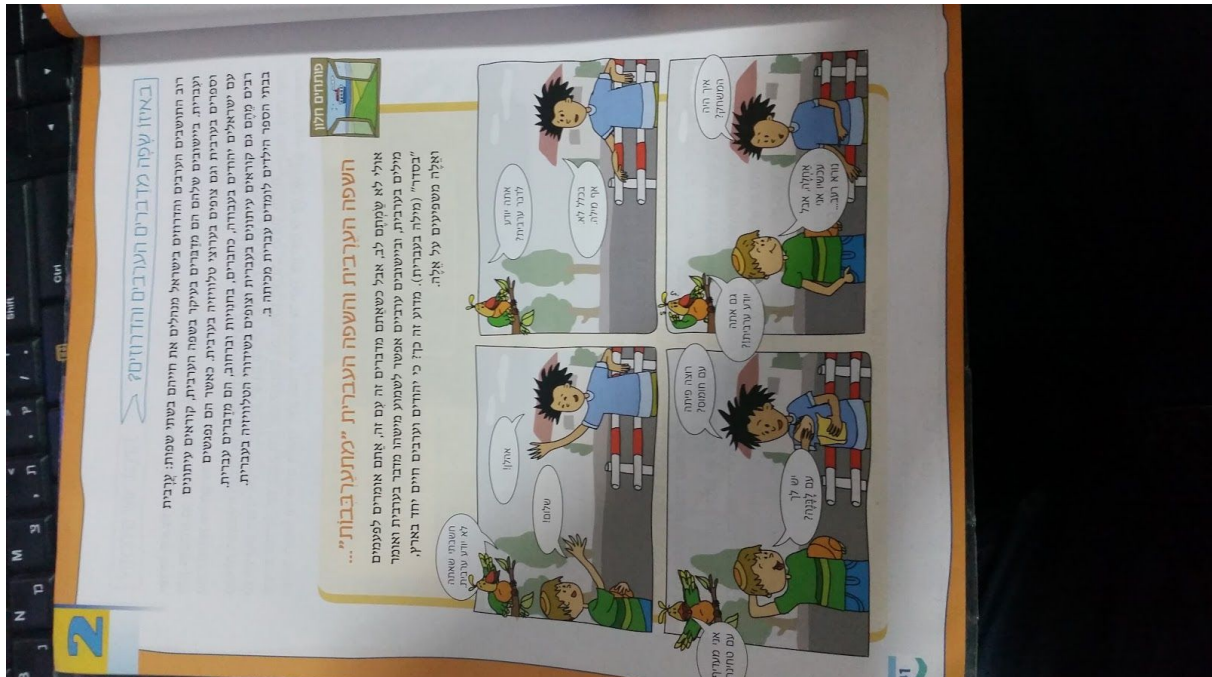
לחיות יחד בישראל / ספר לימוד במולדת, חברה ואזרחות - מט"ח

הספר עוסק באנשים ויישובים בישראל.

הדבר הבולט ביותר בספר הוא הנראות הגבוהה של כיפות. למעשה, קיימת מן חבורת ילדים שמייצגים ככל הנראה את הישראליות. ניתן לראות כי בתוך החבורה יש שני בנים. אחד מהם חובש כיפה. כך, למעשה לאורך כל הספר קיים ייצוג של חמישים אחוז מהילדים - בנים לדמות חובשת כיפה.

בעמודים מסוימים (כמחצית) שבהם מופיע רק אחד מהבנים, נוצר מצב שבו מי שמייצג את הילד - הלומד הוא חובש כיפה, ואין אטרנטיבה.

לגבי התכנים עצמם -

היישוב אשחר מוצג כמודל של יישוב קהילתי מיוחד. יישוב שבו חיים חילוניים, דתיים ומסורתיים ביחד. ההסכמיות שיצרו - שמוצגת באור חיובי, כמעט אידילי - מבוססת על כשרות במועדון היישוב, והימנעות מנסיעה ברכב בשבת בתוך היישוב.

היישוב טבריה לוקח את התלמידים להרחבה בנושא התלמוד

ואילו בקיבוץ נגבה - כאשר נוצרה ההזדמנות לדבר על ה(דת?) החילונית שאפיינה את התנועה הקיבוצית, הדבר כלל אינו מוזכר.

בעמוד 28 תחת הכותרת האוכלוסייה היהודית בישראל מצוין כי כל אדם במדינה בוחר לעצמו איך לבטא את הקשר שלו ליהדות, למסורת, ולמנהגים היהודיים....

זה נוסח עמום, פתוח, ובכל זאת ... האלטרנטיבות כולן מסתובבות סביב העניין היהודי, לא מוצגת בכלל האפשרות להיות פשוט ישראלי, אתאיסט... כל עניין ה"חופש מדת", אינו מוצג כלל.

בעמוד 50

מדברים על חלוקת התפקידים במשפחה. לצורך הדוגמא מובאת משפחה מהיישוב יקיר שבשומרון. מדובר על יישוב דתי. וחלוקת התפקידים בין ההורים מצויינת בתוך טבלה תחת הכותרת "תפקידים לפני שבת".